

MIJN BESTE VRIEND

Het park ruikt. Het ruikt naar uitwerpselen, naar hond, naar kat, naar territorium, naar vrienden. Ik hoor een enkele blaf aan de overkant van de straat. De blaf is een grote Duitse herder met kort haar en een rode riem. De zon schijnt op zijn snoet. Het is lente. De zon schijnt, de kuikentjes zijn nog maar net uit hun ei gekropen, de lammetjes zijn nog maar net geboren en het gras ruikt nog maar net lekker.

Mijn beste vriend rolt door het gras. Hij heeft op het lichtblauwe van zijn shirt een rode brandweerwagen. Ik houd van brandweerwagens. Ze doen me denken aan de dag dat mijn beste vriend en ik elkaar ontmoetten. Het was een warme zomerdag zonder een zuchtje wind. Mijn beste vriend was toen nog klein, net als ik. Hij speelde voetbal met zijn vrienden. Ik zat alleen tegen een hek. Op een gegeven moment zag hij mij. Onze blikken haakten een paar seconden aan elkaar vast. Toen liep hij naar mij toe. Hij aaide mij over mijn hoofd en we gingen naar zijn huis. Voor de deur stond een mooie, rode brandweerwagen. Zijn kat, Minoes, zat al twee uren in de boom. Toen de brandweer eraan kwam, schrok ze en sprong ze snel uit de boom. Iedereen lachte.

Mijn beste vriend kijkt me aan. Hij rent weg en we spelen tikkertje. Ik houd van tikkertje. Ik houd van het gevoel en ik houd van hard rennen. Ik haal mijn beste vriend in, ga voor hem staan en spring op hem. Hij valt om en we lachen. Terwijl we elkaar lachend aankijken voelen we druppels op onze hoofden vallen. De lucht begint te huilen. Zijn moeder, de vrouw met het lange lichtbruine haar en het rode jurkje, praat met een man. De man heeft een lange jas aan. Er rollen tranen over haar wangen. Mijn beste vriend ziet de man ook. Het is zijn vader. Hij had hem al lang niet gezien. Zijn moeder was van hem weggelopen toen hij vijf was. Zij schreeuwt naar de man, hij loopt weg. Zij roept ons om naar huis te gaan. Wij willen nog niet. Mijn beste vriend kijkt haar aan. Zijn gezicht is nat van tranen en regen. Hij geeft haar een knuffel. Ik hoor hem in haar oor fluisteren: 'Dag mama, ik houd van je.' Dan kijkt hij mij aan. Hij stopt zijn hand in zijn zak. Ik loop naar hem toe en knuffel hem. Hij trilt.

Mijn beste vriend kijkt even naar zijn moeder. Dan kijkt hij naar zijn hand. Zijn moeder is stil. Ze staart voor zich uit en toont geen emotie. Mijn beste vriend ook niet. Hij kijkt nogmaals naar zijn hand, waar hij een groot, rood mes mee vasthoudt. Dan draait hij zich om en loopt weg. Ik loop kwispelend achter hem aan.

Beeld: Eliza Bordeaux